

Arrest

nr. 323 157 van 11 maart 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**
 X
 Handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige
 kinderen X , X
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
 Lange Lozanastraat 24
 2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2024 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 maart 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 februari 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 15 juni 2023 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 1 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij hij verzoekers' verblijfsaanvraag onontvankelijk verklaart. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 15.06.2023 bij onze diensten werd ingediend door :

J. (...) A. (...), N. (...) (R.R.: (...)) (Alias : J. (...) A. (...), N. (...))

Geboren te (...) op (...) 1975

+ partner: A. (...) N. (...), E. (...) (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...) 1990

+ kinderen:

- J. (...) A. (...), A. (...); °(...) 2017

- J. (...) A. (...), N. (...); °(...) 2019

-A. (...) N. (...), S. (...); °(...)2020

Nationaliteit: Eritrea

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 12.06.2023 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RvV d.d. 29 februari 2012).

Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 15.06.2023 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Ter adstruering van hun enige middel, zetten verzoekers het volgende uiteen:

“1. De verzoekende partij diende op 15 juni 2023 een aanvraag in tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij werd een standaard medisch attest, opgesteld door Dr. I. (...) D. (...), toegevoegd aan de aanvraag onder stuk 2. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 12 juni 2023 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van de minderjarige A. (...) N. (...) S. (...).

2. Door de verwerende partij werd de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard op 15 juni 2023.

Als rechtsgrondslag wordt verwezen naar artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

Als feitelijke motivering wordt gesteld dat de verzoekende partij een medisch getuigschrift heeft gevoegd bij de aanvraag, gedateerd op 12 juni 2023, doch dit attest "toont geen uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte" aan.

De gemachtigde stelt als volgt: "Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 12.06.2023 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RvV d.d. 29 februari 2012).

Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 15.06.2023 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden" (stuk 1).

De overige gevoegde attesten aan de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet worden niet betrokken in de gemaakte beoordeling door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

3. De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgrond (artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet) inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert de verzoekende partij zich hierom op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidsstoezicht.

4. Artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet wijst erop dat de aanvraag tot machtiging van verblijf van verzoekers enkel onontvankelijk kan worden verklaard indien, ofwel het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag ofwel indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt als volgt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift van Dr. I. D. (gevoegd als stuk 2 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) geen uitspraak zou doen over de graad van ernst van de ziekte.

Het staat derhalve buiten betwisting dat het standaard medisch getuigschrift van Dr. I. D. van 12 juni 2023, gevoegd als stuk 2 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, aan de verwerende partij werd overgemaakt.

Het staat evenmin ter discussie dat het standaard medisch getuigschrift zou voldoen aan de vormvoorwaarden, dat het getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaand de indiening ervan en dat het getuigschrift de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling zou vermelden.

De gemachtigde stelt enkel en alleen dat het voorgebrachte standaard medisch getuigschrift van Dr. I. D. van 12 juni 2023 geen enkele uitspraak - dus ongeacht of deze uitspraak gefundeerd zou zijn - zou bevatten omtrent de ernst van de ziekte, terwijl blijkt dat dit wel het geval is.

5. De verzoekende partij merkt op het standaard medisch getuigschrift een oplijsting bevat van de noodzakelijke medische gegevens van de minderjarige S (...) over zowel zijn ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De minderjarige S (...) kampt met een vertraging in zijn ontwikkeling, onder meer op het gebied van spraak. Er zijn sterke aanwijzingen dat de minderjarige S (...) kampt met een autismespectrumstoornis. Er is een gedetailleerde beschrijving genoteerd onder punt B van het standaard medisch getuigschrift, waarmee kennelijk geen dan wel onvoldoende werd rekening gehouden door de gemachtigde in de bestreden beslissing.

De gemachtigde verwijst in de bestreden beslissing - enkel - naar punt D van het standaard medisch getuigschrift, waarna wordt geoordeeld als volgt: "De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager".

Op basis van de vermelde bewoordingen onder punt B van het standaard medisch getuigschrift blijkt dat, gelet op de aldaar vermelde gegevens, de ziekte en de ernst van de ziekte van de minderjarige S (...) weldegelijk werd vermeld op het standaard medisch getuigschrift, waardoor dit de arts-adviseur toelaat om een beoordeling te vormen over de ziekte en de graad van ernst.

De verdere vermeldingen die werden genoteerd onder punt D van het standaard medisch getuigschrift gaan dieper in op de vereiste behandeling die de minderjarige S (...) dient te ondergaan omwille van de (ernst van de) ziekte die werd vastgesteld in het standaard medisch getuigschrift. Er wordt daarbij onder meer duidelijk geformuleerd dat een multidisciplinaire aanpak vereist is. Ook in de navolgende punten E en F van het standaard medisch getuigschrift wordt gewezen op de vereiste aanpak van de ziekte die werd genoteerd in het standaard medisch getuigschrift.

Deze elementen, die weden genoteerd onder zowel punt D, E en F wijzen tevens op de ernst van de aandoening van de minderjarige S (...). Ook hieruit kan de ernst van de aandoening van de minderjarige S (...) worden afgeleid.

Andermaal blijkt dat de gemachtigde enkel (op een onzorgvuldige wijze) rekening schijnt te houden met punt D van het standaard medisch getuigschrift.

De verzoekende partij benadrukt bovendien dat de gemachtigde stelt dat "geen enkele uitspraak" zou zijn geformuleerd omtrent de graad van ernst van de ziekte, terwijl dit duidelijk wel het geval is en te onderscheiden valt van de beoordeling. Het komt niet aan de gemachtigde zelf toe, maar wel aan de arts-adviseur, om de bovenvermelde informatie of "uitspraak" over de ziekte en de graad van ernst te beoordelen.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot de voornoemde bepaling heeft geleid, wordt eveneens vermeld dat de appreciatie van de medische attesten waarop de vreemdeling zich steunt, worden overgelaten aan de ambtenaar-geneesheer die een advies geeft aan de gemachtigde ambtenaar. Er wordt aan toegevoegd dat de ambtenaar-geneesheer volledig vrij wordt gelaten in zijn beoordeling van de medische elementen en dat hij, indien hij het noodzakelijk acht, het advies van deskundigen kan inwinnen (cf. Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51-2478/001, 35).

Bovendien blijkt niet dat de vermelde graad van ernst van de ziekte van de minderjarige S (...) louter "speculatief" zou zijn, temeer omdat er een vertraging in zijn ontwikkeling werd vastgesteld, onder meer op het gebied van spraak. Er zijn tevens sterke aanwijzingen dat de minderjarige S (...) kampt met een autismespectrumstoornis. Zulks staat vermeld in het standaard medisch getuigschrift. De stelling van verweerder kan hierom niet worden bijgetreden.

6. Derhalve moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet op een correcte feitenvinding steunt en dat de eerste bestreden beslissing kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is genomen in samenlezing met artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In die mate is het middel gegrond, wat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing."

2.2 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De aangevoerde schending van de bovenvermelde algemene beginselen moet *in casu* worden onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoekers eveneens de schending aanvoeren. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)”

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)”

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...)”

Uit artikel 9ter, §3, 3° *juncto* artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift (hierna: het SMG) op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het SMG overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. Diagnose een *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend”* gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de *“ernst van de aandoening”*. Er is geen specifieke vraagstelling over de *“graad van de ernst”* voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van de ernst uit het SMG blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B.

Verweerder verklaart de aanvraag tot verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk omdat het voorgelegde SMG niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Volgens verweerder bevat het SMG geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Verzoekers zijn het oneens met deze motivering. Ze stellen dat het SMG een oplijsting bevat van de noodzakelijke medische gegevens van hun minderjarige zoon S., over zowel zijn ziekte als de graad van ernst ervan en de noodzakelijk geachte behandeling. Verzoekers wijzen erop dat hun zoon kampt met een vertraging in zijn ontwikkeling op het gebied van spraak. Er zouden sterke aanwijzingen zijn dat hun zoon een autismespectrumstoornis heeft. Volgens verzoekers wordt in onderdeel B van het SMG weldegelijk de

noodzakelijke informatie verschaft. Verzoekers betogen dat uit het SMG weldegelijk de graad van ernst van de medische aandoening van hun zoon S. kan worden afgeleid.

In het SMG van 12 juni 2023 stelt dokter I. D. in de rubriek B “*Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend*” dat S. – de jongste zoon van verzoekers – een taalachterstand heeft en momenteel door een neuropediater en neus-, keel- en oorarts wordt onderzocht of de jongen een autismespectrumstoornis heeft. In de rubriek D “*Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?*” attesteert dokter I. D. dat S. nood heeft aan een multidisciplinaire aanpak. Er zullen aanpassingen en verdere hulp nodig zijn bij zijn dagelijkse activiteiten, in huis, in de communicatie, etc. Volgens de behandelend arts heeft S. eveneens nood aan medische follow-up door onder andere een logopedist. Elders in het SMG stelt dokter I. D. voor het overige nog dat S. nood heeft aan een diepgaandere evaluatie, waaronder een bloedonderzoek en genetische testen; dat S. moet worden opgevolgd door een psychiater en een aangepaste schoolomgeving nodig heeft indien de autismespectrumstoornis wordt bevestigd.

Verweerder kan worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing motiveert dat deze vermeldingen op zich geenszins toelaten vast te stellen wat actueel de graad van ernst is van de aandoening van S., waarop verzoekers zich beroepen om in aanmerking te komen voor de toekenning van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Door de behandelend arts wordt in het SMG in wezen enkel aangegeven dat S. een taalachterstand heeft en dat momenteel nog wordt onderzocht of hij al dan niet een autismespectrumstoornis heeft. Verderop in het SMG gaat de behandelend arts in op de aanpassingen die nodig zouden zijn indien daadwerkelijk een autismespectrumstoornis wordt vastgesteld. Verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar zij in hun verzoekschrift erop wijzen dat het SMG een gedetailleerde beschrijving bevat van de ernst van de medische aandoening waarmee hun zoon kampt. Uit het SMG blijkt hoogstens dat deze momenteel nog wordt onderzocht, zonder dat met zekerheid kan worden gesteld dat S. lijdt aan een autismespectrumstoornis. Het betoog van verzoekers dat de graad van ernst van de medische aandoening van hun zoon uit het SMG in zijn geheel kan worden afgeleid, is niet ernstig. Verzoekers tonen niet aan dat verweerder op onzorgvuldige wijze of met miskennis van de voorliggende medische informatie tot de vaststelling is gekomen dat het SMG van 12 juni 2023 geen uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte, waardoor de aanvraag tot verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is. De stelling van verweerder dat in het door verzoekers aangebrachte standaard medisch getuigschrift geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening steunt bijgevolg op een correcte feitenvinding en is niet kennelijk onredelijk.

Waar verzoekers nog lijken te suggereren dat het niet aan de gemachtigde maar aan een arts-adviseur toekomt om uitspraak te doen omtrent de ernst van de medische aandoening van hun zoon, merkt de Raad het volgende op. Uit artikel 9ter, §3, 3° *juncto* artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt is tot de vaststelling of de noodzakelijke vermeldingen zich op het SMG bevinden. Indien de gemachtigde oordeelt dat het SMG voldoet aan de voorwaarden van voormelde bepaling, verklaart hij de aanvraag ontvankelijk en wordt zij ter advies voorgelegd aan de arts-adviseur. Indien de gemachtigde vaststelt dat niet aan deze voorwaarden is voldaan, verklaart hij de aanvraag onontvankelijk. In tegenstelling tot wat verzoekers lijken voor te houden, werd het bij de verblijfsaanvraag gevoegde SMG niet onderworpen aan een inhoudelijke beoordeling. De gemachtigde stelde enkel vast, op basis van de *supra* vermelde wetsbepaling, dat het SMG geen uitspraak doet over de graad van ernst van de medische aandoening, hetgeen nochtans een ontvankelijkheidsvereiste is.

De formulering van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan niet anders geïnterpreteerd worden dan dat de ontvankelijkheidsvereisten op eenvoudige wijze moeten kunnen worden beoordeeld door de gemachtigde. In deze context dienen ook de verplichte vermeldingen in het SMG begrepen te worden. De graad van ernst moet derhalve kunnen vastgesteld worden door een persoon die geen medische opleiding genoten heeft. De tussenkomst van een arts-adviseur wordt slechts voorzien in de beoordelingsfase ten gronde, terwijl het te dezen om een beslissing betreffende de ontvankelijkheid gaat (*cf.* RvS 26 februari 2013, nr. 222.627).

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN